

Dep. Secretariatului
Jt. B.P. 18.05.2009
[Signature]

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 19/274/CP/18.05.2009

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Cabinet Procuror General

Nr. 383 /C/2009

Parlamentul României
Camera Deputaților

10 martie 2009

B.P. Nr. 481 din 18.05.2009

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 11377/18
20 Luna 05 Ziua 18

Către

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Doamnei ROBERTA ALMA ANASTASE
Președinte

În conformitate cu prevederile art. 109 alin. 2 din Constituția României, art. 12 și 19 din Legea nr. 115/1999 și ale Deciziei nr. 270/10.03.2008 a Curții Constituționale,

În vederea formulării cererii de începere a urmăririi penale împotriva deputatului NĂSTASE ADRIAN pentru săvârșirea infracțiunilor de *luare de mită*, prev. de art. 254 alin. 1 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, *trafic de influență*, prev. de art. 257 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și *participație improprie la fals material în înscrisuri sub semnătură privată*, prev. de art. 31 alin. 2 C.p. rap. la art. 290 C.p. cu aplic. art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 și art. 33 lit. a C.p., vă înaintez alăturat referatul nr. 33/P/2009 întocmit de Direcția Națională Anticorupție.

Faptele cu care a fost sesizată Direcția Națională Anticorupție constau în aceea că în intervalul 2001 – 2004 NĂSTASE ADRIAN, cu ajutorul învinuitei Năstase Daniela, a pretins și primit de la învinuita Jianu Irina Paula, în scopul de a o numi și menține în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții, foloase necuvenite constând în lucrări de construcție, amenajare și dotare, a căror contravaloare urmează să fie stabilită pe parcursul urmăririi penale, executate de SC Conimpuls SA, SC Vertcon SA și SC Regal Glass SRL la un imobil situat în București, precum și suma de 1.025.445.378 ROL achitată de SC Vertcon SA pentru lucrările executate de SC Infcon SA și SC UTI Systems SA la același imobil.

Totodată, Direcția Națională Anticorupție a fost sesizată cu privire la faptul că în cursul anului 2003 NĂSTASE ADRIAN a pretins și a primit de la Vlăsceanu Ion foloase materiale, evaluate la peste 6 miliarde ROL, constând în lucrări executate de SC UTI Instal Construct SA la 3 imobile situate în municipiul București și în localitatea Cornu, pentru a-și folosi influența și autoritatea decurgând din funcția de prim ministru al Guvernului României în scopul de a favoriza grupul de firme UTI în încheierea și derularea unor contracte cu mai multe autorități publice. Pentru a disimula fapta descrisă anterior, NĂSTASE ADRIAN, prin intermediul învinuitei Năstase Daniela, i-a determinat pe angajații SC UTI Instal Construct SA să întocmească șapte contracte în care au inserat date nereale cu privire la beneficiarul, valoarea, locația și obiectul lucrărilor.

Sesizările adresate organelor de urmărire penală și actele premergătoare efectuate conțin indicii care impun începerea urmăririi penale în cauză, astfel încât organele judiciare să poată administra probele necesare pentru stabilirea situației de fapt.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. 1 C.pr.pen., probele pot fi administrate doar în cadrul procesului penal, respectiv după începerea urmăririi penale în cauză, care nu poate fi dispusă decât la cererea Parlamentului României – Camera Deputaților, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. 2 din Constituția României, ale art. 12 din Legea nr. 115/1999 și ale Deciziei nr. 270/10.03.2008 a Curții Constituționale.

Cu privire la faptele descrise a fost adresată anterior Parlamentului o altă sesizare cu același obiect, solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție fiind respinsă în ședința din 13.08.2008 a Camerei Deputaților întrucât nu a fost întrunită majoritatea voturilor cerută de art. 155 alin. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților pentru adoptarea cererii de începere a urmăririi penale, așa cum rezultă din procesul verbal referitor la rezultatul votului exprimat.

Prin Decizia nr. 989 din 01.10.2008 a Curții Constituționale s-a constatat că prevederile art. 155 alin. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților sunt neconstituționale.

Întrucât constatarea neconstituționalității normelor pe baza cărora a fost îndeplinită o procedură impune refacerea acesteia, în considerarea dispozițiilor art. 147 alin. 4 din Constituția României, ca efect al deciziei menționate, este necesar ca procedura parlamentară să fie reluată iar Camera Deputaților să se pronunțe din nou asupra solicitării Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Acest principiu a fost afirmat în mod constant de către **Înalta Curte de Casație și Justiție** (Deciziile Completului de 9 judecători nr. 219/07.04.2008, 228/14.04.2008 și 236/14.04.2008), care a arătat că „**actele efectuate în temeiul unor texte normative declarate neconstituționale sunt lipsite de efecte juridice**” iar „**deciziile Curții Constituționale au efect obligatoriu în cauzele aflate în curs de soluționare**”, stabilind că este necesară restituirea cauzei pentru refacerea urmăririi penale ca efect al declarării neconstituționalității dispozițiilor procedurale în baza cărora a fost efectuată.

Aplicarea aceluiași raționament în prezenta cauză **impune reluarea procedurii desfășurate în fața Camerei Deputaților**, astfel încât noua hotărâre să se pronunțe pe baza unor norme procedurale puse în acord cu dispozițiile constituționale.

Mai mult decât atât, prin Hotărârea din 4 martie 2009 Camera Deputaților a cerut începerea urmăririi penale împotriva domnului deputat Năstase Adrian pentru faptele care fac obiectul dosarelor nr. 68/P/2008 și 227/P/2006 ale Direcției Naționale Anticorupție.

O parte dintre aceste fapte constau în aceea că în perioada 2002 – 2004 Năstase Adrian a primit de la Irina Paul Jianu, în scopul menținerii acesteia în funcția de inspector general de stat, foloase necuvenite evaluate la valoarea totală de 2.019.250.439 ROL, constând în bunuri, contravaloarea obligațiilor vamale și a cheltuielilor de transport și lucrări de tâmplărie efectuate la același imobil situat în municipiul București.

Între faptele pentru care solicităm reluarea procedurii și faptele pentru care s-a cerut începerea urmăririi penale prin Hotărârea din 4 martie 2009 există o strânsă legătură deoarece au fost săvârșite de aceleași persoane, în aceeași perioadă, cu privire la același imobil, în același scop.

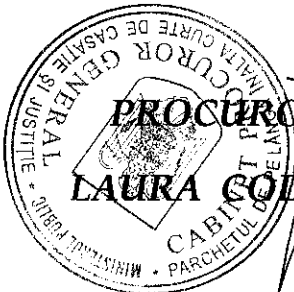
Din acest motiv, aflarea adevărului ca scop al procesului penal impune ca cercetările să vizeze toate faptele cu care au fost sesizate organele de urmărire penală, care pot constitui acte materiale ale aceleiași infracțiuni în formă continuată, săvârșită în baza unei rezoluții unice.

Unitatea legală de infracțiune presupune aplicarea aceluiași tratament juridic pentru toate actele materiale care o compun și înlătură posibilitatea ca pentru unele din aceste acte să fie aplicabilă o cauză ce împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale iar pentru celelalte procedurile judiciare să fie în curs de desfășurare.

Atașăm sesizării și referatului întocmit de procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție care efectuează cercetări în cauză și copia dosarului nr. 33/P/2009 conținând:

- volumul I cu 394 file;
- volumul II cu 441 file;
- volumul III cu 560 file;
- volumul IV cu 430 file;
- volumul V cu 280 file;
- volumul VI cu 321 file;
- volumul VII cu 188 file;
- volumul VIII cu 208 file, ambalate în două colete (coletul I conține volumele I – III, iar coletul II conține volumele IV – VIII) sigilate prin aplicarea pe ceară de culoare roșie a sigiliului cu impresiunea „Ministerul Public 0001”;
- un plic A4, conținând cinci planșe de design, sigilate prin aplicarea pe ceară de culoare roșie a sigiliului cu impresiunea „Ministerul Public 0001”;
- 13 suporturi optice, ambalate într-o cutie de carton ce a fost asigurată prin lipire cu bandă adezivă și ulterior prin șnuruire cu sfoară și aplicarea pe ceară de culoare roșie a sigiliului cu impresiunea „Ministerul Public PNA 109”.

Cu deosebită considerație,

PROCUROR GENERAL
LAURA CODRUȚA KÖVESI

20 mai 2009

Deputat Adrian Năstase

Stimați colegi

Ați aflat, cu siguranță, de noua solicitare adresată de Procurorul General Laura Codruța Kovesi, referitoare la reluarea votului dvs asupra începerii urmăririi penale împotriva mea. Știți, de asemenea, că anul trecut, în august, membrii Camerei Deputaților, au respins, prin vot secret, cu bile, solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, în vederea formulării cererii de urmărire penală.

În mod normal, o nouă cerere ar trebui să respecte anumite prevederi legale pentru a fi supusă unui nou vot parlamentar. În nici un caz nu se poate solicita un nou vot pe un subiect în legătură cu care Camera Deputaților a dat, legal, o hotărâre definitivă și executorie, obligatorie față de orice autoritate a statului. Votul deputaților este un vot politic, exprimat în cadrul unor reglementări procedurale foarte clare și stricte. Procurorul General nu ar trebui să încalce prevederile constituționale și dispozițiile Codului de Procedură Penală, care îngăduiesc dreptul procurorilor de a redeschide oricând și oricum o cauză penală.

Acum, Procurorul General se prevalează de o decizie a Curții Constituționale care a dus la modificarea Regulamentului Camerei, pentru a redeschide un dosar în legătură cu care Parlamentul s-a pronunțat deja. Reamintesc însă că deciziile Curții au putere numai pentru viitor. Efectele nu se pot aplica unei proceduri care a fost finalizată înainte de intrarea în vigoare a acestei decizii, respectiv 13 august 2008.

Sigur că, după întâlnirea de la Cotroceni din februarie 2009, cei convocați de Traian Băsescu au dorit să rezolve cât mai rapid “cazul Năstase”. Pentru asta, s-a cerut retrimiteră către Camera Deputaților a dosarului pentru care Camera deja votase, în 2008, împotriva începerii urmăririi penale. Dovada presiunilor exercitate de președintele Băsescu a fost făcută publică de deja celebra mapă personală a ministrului de externe austriac. La 10 martie 2009, solicitarea lui Traian Băsescu a fost împlinită de Laura Codruța Kovesi. Iar acum, după câteva luni, solicitarea a fost scoasă din sertarul Președintei Camerei, pentru a fi fructificată de PDL în campania electorală.

Am atașat și o anexă cu toate detaliile juridice ale acestui caz, precum și o istorie a dosarului, pentru cei care nu o cunosc deja. Din punctul de vedere al imaginii, situația acestor dosare pare simplă. Pentru un ochi neavizat, pare că Parlamentul continuă să îmi blocheze dosarele. Pentru cei care se uită la detalii, trebuie remarcat că nu este vorba de un

singur dosar, ci de construcția mai multor dosare, făcute cu rea-voință și cu dorința de a mă pune mereu într-o defensivă. Iar reluarea acestei cereri în plină campanie electorală nu face decât să reconfirme că “dosarul Năstase” este unul politic.

Cel mai grav este însă precedentul care s-ar putea crea cu această ocazie – respectiv, solicitarea de a se relua un vot politic. Dacă s-ar accepta această paradigmă, foarte multe hotărâri deja luate de Camera Deputaților în baza vechiului regulament ar trebui resupuse votului. Și mă refer la hotărârile privind validarea deputaților, cele privind alegerea conducerii camerelor, cele privind numirea unor judecători la Curtea Constituțională și la multe altele (aveți atașate exemple concrete). Conform acestui precedent, s-ar impune faptul că funcționarea Camerei Deputaților a fost, în toții anii din urmă, una nelegală și că toate actele adoptate sunt nule. Știu că procedura poate părea inofensivă pentru un observator extern. Știu că, susținând acest punct de vedere, mulți vor crede că mă ascund în spatele ușilor Parlamentului. Ceea ce susțin eu este însă nevoia de respectare a legilor și a procedurilor, chiar și atunci când vine vorba de Traian Băsescu și de apropiații lui.

Am fost de acord, la începutul anului, cu votul privind începerea urmăririi penale în cazul meu, pentru dosarele care respectau o minimă legalitate în formularea lor, chiar atunci când nu existau temeiuri suficiente pentru a justifica acel vot. Și voi continua să fiu de acord cu acest principiu, pentru a nu fi acuzat că doresc obstrucționarea justiției. Dar nu pot fi de acord cu o astfel de procedură propusă acum de Procurorul General, fiindcă este jignitoare pentru Parlament și periculoasă pentru democrație și statul de drept. Sunt sigur că procurorii care au lucrat cu atâta meticulozitate la zecile de acuzații care mi s-au adus până acum pot face eforturi suplimentare pentru a construi noi dosare politice. Sunt sigur că o vor face. Dar nu este nevoie de o umilire a Parlamentului prin solicitarea de a vota din nou într-o speță în care s-a pronunțat deja.

Având în vedere cele de mai sus, precum și detaliile juridice atașate în materialul anexat, consider că este necesar să solicităm Comisiei pentru Regulament și Comisiei Juridice, de disciplină și imunități să se pronunțe asupra inadmisibilității solicitării nr 383/C/2009 a Procurorului General și, în final, plenul Camerei să decidă.

Adrian Năstase

PUNCT DE VEDERE

Ref. Adresa Parchet ICCJ nr. 383/C/2009

Prin Adresa nr. 383/C/2009, datata 10 martie 2009 si înregistrată la Parlamentul României – Camera Deputaților sub nr. 1/13771 RA/18.05.2009, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a înaintat referatul nr. 33/P/2009 întocmit de Direcția Națională Anticorupție, prin care solicită **reluarea votului deputaților asupra începerii urmăririi penale împotriva mea**. Este vorba despre reluarea solicitării nr. nr.1081/C/2008 de începere a urmăririi penale în dosarul 114/2007.

În motivarea solicitării, Parchetul arata ca se impune reluarea acestei proceduri urmare a apariției Deciziei Curții Constituționale nr. 989/01.10.2008 prin care s-a constatat ca prevederile art. 155 alin. 3 din Regulamentul Camerei Deputaților sunt neconstituționale.

În opinia Ministerului Public, procedura ar trebui reluată, întrucât procedura parlamentară finalizată în ședința Camerei Deputaților din 13.08.2008 a fost derulată în baza unui text declarat ulterior ca fiind neconstituțional.

În legătură cu această solicitare, **există o serie de precizări pe care le consider necesare.**

1. SOLICITAREA A FOST DEJA RESPINSĂ DE CAMERA DEPUTAȚILOR. La data de **13 august 2008**, membrii Camerei Deputaților au **respins**, prin vot secret, cu bile, **solicitarea** Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **Direcția Națională Anticorupție**, adresată Camerei Deputaților în vederea formulării în temeiul prevederilor art.109 alin.(2) din Constituția României și ale art.155 din Regulamentul Camerei Deputaților a cererii de urmărire penală înaintată Procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr.114/2007.

Astfel, din numărul total al deputaților 326, au fost prezenți 278:

- Numărul total de voturi exprimate, 276.
- Numărul de voturi nule, 6.

- Numărul de voturi valabil exprimate, 270
- din care: voturi pentru, 120; voturi contra, 150.

Potrivit art.155 alin.(3) din Regulamentul, de la acea dată al, Camerei Deputaților, cererea de urmărire penală se adopta cu votul a cel puțin 2/3 din numărul deputaților. Având în vedere numărul de voturi exprimat, 120 pentru și 150 contra, s-a constatat că **nu a fost întrunită majoritatea voturilor cerută de regulament pentru adoptarea cererii de urmărire penală a lui Adrian Năstase.**

Doresc să reamintesc că votul deputaților a avut loc pe baza Raportului Comisei Juridice, de disciplină și imunități, a Camerei Deputaților.

Pentru întocmirea acestui raport:

- a fost investit un **grup de raportori** în cadrul Comisiei juridice, de disciplină și imunități, format din 7 deputați, câte unul din partea fiecărui grup parlamentar pentru a studia documentele transmise de DNA.
- Am fost audiat în plenul Comisiei Juridice, unde, într-o discuție care a durat câteva ore, am susținut (1) nelegalitatea "sesizării" formulate de DNA, (2) lipsa de temeinicie a acesteia și (3) inexistenta elementelor constitutive ale infractiunilor pretins savarsite.
- În urma dezbatelor, a studierii dosarelor și a punctelor de vedere exprimate de către membrii comisiei, cu audierea menționată, Comisia Juridică a decis, cu 18 voturi pentru, 4 voturi împotriva, că nu se poate cere urmărirea penală întrucât din analiza realizată nu reies elemente care să justifice această cerere, **dosarul fiind un dosar politic.**

Trebuie subliniat cu tărie că **această prerogativă constituțională a Camerelor Parlamentului** nu are semnificația vreunui aviz, a unei simple aprobări prealabile, ci ea are caracteristica unui **act decizional exclusiv obligatoriu și definitiv.**

2. DECIZIA CAMEREI DEPUTAȚILOR ARE FORȚA JURIDICĂ A UNEI LEGI ȘI ARE CARACTER DEFINITIV. Potrivit prevederilor art.109 alin.2 din Constituția României:

"Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară **urmărirea penală** a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor."

Decizia Camerei Deputaților a fost luată printr-o hotărâre dată în temeiul Constituției, fundamentată pe principiul autonomiei interne a Parlamentului. Or, **hotărârile Camerelor au forță juridică obligatorie a legilor pentru toate persoanele fizice și juridice care relaționează cu conținutul lor.**

Hotărârile Camerelor Parlamentului nu pot fi contestate sau atacate la alte autorități cu excepția hotărârilor care se referă la Regulamentele de organizare și funcționare care pot fi contestate la Curtea Constituțională.

Din punct de vedere procedural, prevederile au fost reglementate în articolele 12-15, 19 și 24 din **Legea 115/1999** și **Hotărârea nr.8/1994** cu modificările ulterioare privind Regulamentul Camerei Deputaților.

Ca urmare a divergențelor apărute între Parlament și Ministerul Public, Curtea Constituțională a pronunțat mai multe decizii, una din concluzii fiind că **fiecare din cele 3 entități au dreptul să-și reglementeze propria procedură.**

Astfel **Regulamentul Camerei Deputaților și Legea nr.115/1999** au inserat prevederi care stabilesc:

- modalitatea de efectuare a anchetei parlamentare;
- votul deputaților;
- adoptarea prin hotărâre a unei soluții privind cererea Procurorului General;
- completarea regulilor de procedură cu cele din codul de procedură penală;

Așa cum am arătat, la 13.08.2008, Plenul Camerei Deputaților a respins cu 150 de voturi din 278 exprimate (peste jumătate din cvorum) solicitarea Procurorului Șef al DNA privind începerea urmăririi penale împotriva mea, astfel încât neexistând condiția prevăzută de art.221 și 225 din Codul de Procedură Penală, procurorii DNA nu puteau nu numai să dispună începerea urmăririi penale, dar nici să administreze alte probe pentru că erau aplicabile prevederile art.10 lit. (f) din Codul de Procedură Penală

Refuzul Parlamentului de a sesiza Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție echivalează cu **refuzul de începere a urmăririi penale(art.225 și 228 CPP).**

O nouă cerere adresată Camerei Deputaților de către Ministerul Public ar trebui să se încadreze în prevederile art.270 lit.c), cu respectarea prevederilor art.273 alin(1) CPP.

Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor a precizat în art.25 caracterul hotărârilor Camerei Deputaților și ale Senatului ca fiind definitive și executorii, obligatorii față de orice autoritate publică, cu referire la imunitatea parlamentară. Caracteristicile tuturor hotărârilor adoptate de Parlament este identic cu cel prevăzut în art.25 din Legea 96/2006.

Având în vedere că **votul deputaților**, în procedura privind răspunderea membrilor guvernului, **este un vot politic**, exprimat în cadrul unor reglementări procedurale strict determinate, **Procurorul General nu poate încălca prevederile art.1 alin(4) din Constituție** și nici dispozițiile din Codul de Procedură Penală care îngăduiesc dreptul procurorilor de a redeschide oricând și oricum o cauză penală.

3. SOLICITAREA PARCHETULUI ESTE O ÎNCERCARE DE REDESCHIDERE A DOSARULUI ÎNCHIS PRIN SOLUȚIE DE NEURMĂRIRE. Decizia Curții Constituționale nr. 989/2008 din 01.10.2008, la care face referire Procurorul General, are în cuprinsul său mențiunea prevăzută la art.11 alin(3) din Legea nr.47/1992 și art.147, alin (4) din Constituție și anume că deciziile Curții Constituționale sunt **definitive și general obligatorii și au putere numai pentru viitor, așadar ele nu retroactivează.**

Prin urmare, **efectele acestei decizii nu pot fi decât pentru viitor și nu se pot aplica unei proceduri care a fost finalizată înainte de intrarea în vigoare a acestei decizii, respectiv 13.08.2008.**

Prin inserarea în cuprinsul solicitării a unor motivări din hotărâri penale în scopul motivării unei cereri de reluare a unei proceduri care este finalizată prin vot de Parlament, se dovedește **reaua credință** având în vedere pe de o parte că **hotărârile Parlamentului** (cu o singură excepție) **nu pot fi supuse vreunui control**, iar pe de altă parte că citatele făceau referire expresă la adoptarea unei ordonanțe de urgență prin încălcarea unor dispoziții din Decizia Curții Constituționale pronunțate anterior OUG.

Reluarea procedurii parlamentare solicitata de Parchet intra în conflict cu principiul neretroactivității legii, principiu consacrat în legislația românească și dezvoltat de-a lungul timpului de doctrina. Așa cum bine se știe, excepția de la acest principiu, prevăzută de legiuitor, este cea a retroactivității legii penale mai favorabile, excepție care nu are aplicabilitate în speța de față.

Nu ne aflăm în situația unei cauze aflate în curs de soluționare. Cauza la care face referire Parchetul în solicitarea analizată, a mai făcut obiectul unei cereri, așa cum se menționează expres în referat.

Aceasta cauză a fost închisă prin soluție de neurmărire, prin aplicarea disp. art. 11 alin. 1 lit. c rap. la art. 10 lit. f C.pr.pen., urmare a lipsei sesizării organului competent – Camera Deputaților.

Reluarea procedurii nu este prevăzută de Constituție sau Legea 115/1999, o soluție contrară ar echivala cu adăugarea la lege, lucru nepermis, așa cum a subliniat în nenumărate rânduri Curtea Constituțională atunci când sesizările nu vizau neconcordanțe între textul legal criticat și Constituție, ci prezentau anumite lipsuri de legiferare.

Faptul că **ne aflăm într-o nouă procedură** este, întrucâtva, confirmat chiar de Parchet care, în **solicitarea adresată Camerei Deputaților face referire la un nou număr de dosar penal (33/P/2009).**

În aceste condiții, **solicitarea Parchetului poate fi privită ca o cerere de redeschidere a dosarului închis prin soluție de neurmărire.**

4. DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE NU POATE FI APLICATĂ RETROACTIV. Chiar dacă s-ar considera că noua reglementare stabilită prin Decizia Curții Constituționale nr.989/2008 ar fi dus la un alt vot în

data de 13.08.2008, **în realitate** așa cum rezultă din **stenograma din 13.08.2008** din totalul de **278** de deputați **prezenți**, mai puțin de jumătate, doar **120**, au votat **pentru**, deci insuficient pentru a da curs cererii Procurorului General.

Ca și Monica Macovei, care, prin OUG nr. 3/2005, a ignorat cu bună știință dispozițiile obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 93/1999, Procurorul General, Laura Codruța Kovesi, și Procurorul Șef Daniel Morar refuză să se conformeze unor Decizii pronunțate de Curtea Constituțională încă din anul 1996 (Decizia 26/1996, Decizia 702/2007, Decizia 963/2007) care au statuat că, **în condițiile în care numărul de voturi exprimat se încadrează în norma solicitată pentru adoptare sau respingere, nu are nicio relevanță denumirea actului normativ.**

Este de reținut, în acest sens, că potrivit principiilor generale ale dreptului, hotărârile, deciziile, actele juridice adoptate de autoritățile competente cu respectarea legilor în vigoare și a procedurilor existente sunt perfect valabile. **Este absurd să se susțină că toate hotărârile adoptate de Camera Deputaților, în temeiul art. 155 din Regulament, au fost lovite de nulitate.** Este semnificativ de amintit, pentru a sublinia gravitatea implicațiilor unei asemenea gândiri, că, din 1994, când a intrat în vigoare actualul Regulament, **au fost adoptate de Camera Deputaților 626 de hotărâri, începând cu hotărârile de validare a deputaților**, cu cele privind alegerea președinților și a birourilor permanente etc. În toată această perioadă, Camera Deputaților a fost ilegal constituită și a desfășurat o activitate lovită de nulitatea absolută potrivit punctului al doamnei Kovesi?

5. DUPĂ CE S-A ÎNCERCAT MULTIPLICAREA ACUZAȚIILOR, ACUM SE RECURGE LA GRUPAREA LOR. Solicitarea că reluarea procedurii este necesară fiind vorba de **„unitatea legală de infracțiune”** întrucât faptele „au fost săvârșite de **aceleași persoane**, în aceeași perioadă **cu privire la același imobil**, în același scop” demonstrează reaua credință a procurorilor DNA și face dovada că și acest dosar este un dosar politic.

Doamna Procuror General încearcă să „înmulțească” așa-zisele infracțiuni ale lui Adrian Năstase prin despărțirea forțată a unei preținse fapte în zeci de bucățele constituite în dosare separate, pentru ca apoi să ceară sprijinul Camerei Deputaților pentru a le conexa în numele unei sintagme inventate de ea: „unitatea legală de infracțiune”.

Cine i-a obligat să deschidă aceste dosare? Cine i-a împiedicat să constate că în realitate ar fi vorba de „unitatea legală de infracțiune”? Care este competența profesională a acestor procurori DNA care, după 3 ani, își dau seama că, în fapt și în drept, există o singură infracțiune?

6. ISTORIA ACESTUI DOSAR DOVEDEȘTE CLAR CARACTERUL SĂU POLITIC. Pe scurt istoria acestui dosar este următoarea:

27 ianuarie 2005, Monica Macovei, prin OUG nr.3/2005, modifica neconstituțional Legea nr.115/1999, pentru a nu se mai aplica si foștilor miniștri PSD, iar in vara anului 2005, prin asumarea răspunderii pentru Legea nr. 247/2005, preia controlul politic asupra Parchetului General si DNA

- **Noiembrie 2005, cu ocazia zilei de naștere a lui Traian Băsescu, Daniel Morar, proaspăt uns procuror sef al DNA de către Monica Macovei, redeschide dosarul din 2004, dispunând efectuarea de acte premergătoare in vederea începerii urmăririi penale împotriva lui Adrian Nastase - cu doua obiective, terenul si construcția . Astfel ia nastere "dosarul Zambaccian".**

- **Ianuarie 2006, in urma publicării declarațiilor de avere, DNA începe sa fabrice mai multe dosare de urmărire penala, căutând prin închisori eventuali delatori**

- **DNA începe o activitate febrila de adunat denunțuri ale unor inculpați de profesie si autodenunțuri ale unor persoane, acuzate ca au săvârșit fapte ce ar putea constitui infracțiuni si pentru care procurorii DNA asigura impunitate.**

- **7 februarie 2006, DNA dispune începerea urmăririi penale împotriva mea si a soției mele în așa-zisul „dosar Zambaccian”**

- **9 februarie 2006, Monica Macovei solicita Camerei Deputatilor încuviințarea efectuării percheziției la imobilele situate in București si Cornu, căutându-se termopanele de la geamuri si robinetele din baie. Cererea este respinsa.**

- **24 mai 2006, DNA dispune începerea urmăririi penale împotriva mea în așa-zisul „dosar matusa Tamara”**

- **In ambele cauze, DNA întocmește rechizitorii de trimitere in judecata.**

- **In paralel, la 13 septembrie 2007 apare o solicitare DNA adresata Președintelui României in vederea emiterii avizului pentru începerea urmăririi penale împotriva deputatului Adrian Năstase într-o alta cauza („buncăre” si „piscina”)**

- **16 ianuarie 2008, aviz de începere a urmăririi penale emis de Președintele României care a generat conflict juridic de natura constituțională intre instituțiile publice,**

- **24 aprilie 2008, solicitare DNA adresata Camerei Deputatilor in vederea emiterii avizului pentru începerea urmăririi penale împotriva mea, ca urmare a avizului greșit emis de președinte**

- **august 2008, Traian Basescu** (contrar Deciziei Curții Constituționale) trimite 3 scrisori Președintelui Camerei Deputaților, pentru a chema deputații din vacanță, într-o sesiune extraordinară, pentru a da "aviz" în dosarele trimise de DNA
- **august 2008, Camera Deputaților respinge solicitarea DNA**
- **2007- 2008, 24 de judecători ai Înaltei Curți de Casație și Justiție constata nulitatea actelor de urmărire penală și a actelor de sesizare, dispunând refacerea urmăririlor penale în două dosare.**

7. CEREREA ESTE RELUATĂ LA ÎNDEMNUL LUI TRAIAN BĂSESCU. În luna februarie 2009, Traian Băsescu a convocat la Palatul Cotroceni, **cei mai înalți reprezentanți ai puterilor Statului** din Parlament, Curtea Constituțională, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul General, DNA, pentru a le impune, între altele, **rezolvarea „cazului Năstase”, în cel mai scurt timp;**

Traian Băsescu a cerut Procurorului General al României să mai trimită odată Camerei Deputaților dosarul în care Camera deja votase, în august 2008, **împotriva începerii urmăririi penale.**

Dovada presiunilor exercitate de președintele Băsescu în „cazul Năstase” s-a regăsit și în **mapa personală a ministrului de externe austriac**, care a vizitat recent România.

La **10 martie 2009**, la indicația lui Traian Băsescu, **Laura Codruta Kovesi a retransmis**, același dosar, Camerei Deputaților, solicitând ca aceasta să reia votul;

Solicitarea a fost păstrată, în mod inadmisibil, timp de două luni în sertarul Președintelui Camerei, pentru a putea fi **fructificată de PDL în campania electorală;**

De altfel, la 12 mai 2009, Traian Băsescu afirmă într-o scrisoare trimisă președintelui Senatului, că *„dosare privind anchetarea unor foști miniștri se află la Senat și Camera Deputaților fără a avea o rezolvare”* și că *„deblocarea dosarelor de corupție intră în responsabilitatea directă a grupurilor parlamentare”*.

Cum, în acel moment, la Camera Deputaților, nu mai era înregistrată o solicitare este evident că președintele se referea la cererea pe care Procurorul General a adresat-o Camerei, în urma indicațiilor de la Cotroceni și Președinta Camerei a păstrat-o în sertar.

Reluarea acestei cereri, în plină campanie electorală, nu face decât să reconfirme că „dosarul” Năstase este un dosar politic;

Tot acum, după 2 luni și jumătate, în plină campanie electorală, a înțeles Daniel Morar să înceapă lucrul în dosarele pentru care am solicitat Camerei Deputaților în 4 martie 2009 să accepte începerea urmăririi penale.

*
* *

ACEASTĂ CERERE CREAȚĂ UN PRECEDENT PERICULOS.

Această cerere reprezintă un **precedent iresponsabil** în dreptul românesc, o **imixtiune inadmisibilă a puterii executive în activitatea organului reprezentativ suprem**, pentru a satisface **capriciul unui președinte** ce uzează de puteri care nu-i sunt atribuite prin Constituție, încercând să transforme efectiv România într-un **stat dictatorial**.

Este inadmisibil să se solicite **reluarea unui vot, din august 2008, pe baza unei decizii a Curții Constituționale dată 2 luni mai târziu**, încălcându-se prevederile din art.147 alin(4) din Constituție care stabilește că **deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor**.

În condițiile în care s-ar accepta punctul de vedere al Procurorului General Laura Codruța Kovesi privind retroactivitatea Deciziilor Curții Constituționale în ceea ce privește hotărârile anterioare ale Camerei Deputaților, adoptate cu o altă majoritate de vot, se impune ca atât Comisia Juridică, de disciplină și imunități, cât și Comisia pentru Regulament să se pronunțe și asupra următoarelor hotărâri adoptate de Camera Deputaților¹, după stabilirea acestor reguli, în 1994:

- H.C.D. nr.1/06-02-1995 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepresedintilor, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.9/20-03-1995 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.14/26-04-1995 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.16/03-05-1995 - HOTĂRÂRE privind numirea unui judecator la Curtea Constitutionala
- H.C.D. nr.24/27-06-1995 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.27/04-09-1995 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepresedintilor, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.34/17-10-1995 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.39/06-11-1995 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/05-02-1996 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepresedintilor, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.8/22-04-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.9/07-05-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.16/24-06-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.17/25-06-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea a doua mandate de deputat
- H.C.D. nr.18/25-06-1996 - HOTĂRÂRE privind numirea unui membru al Consiliului National al Audiovizualului

¹ Nu am avut în vedere actele adoptate de Senat și cele din Ședințele Comune

- H.C.D. nr.21/27-06-1996 - HOTĂRÂRE privind numirea unui membru al Consiliului National al Audiovizualului
- H.C.D. nr.22/02-09-1996 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepresedintilor, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.24/04-09-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.27/10-09-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea a doua mandate de deputat
- H.C.D. nr.28/11-09-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.29/16-09-1996 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.36/27-11-1996 - **HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputatilor aleși in Camera Deputaților la 3 noiembrie 1996**
- H.C.D. nr.37/27-11-1996 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputatilor aleși in Camera Deputaților la 3 noiembrie 1996
- H.C.D. nr.38/27-11-1996 - **HOTĂRÂRE pentru alegerea domnului deputat Ion Diaconescu in functia de presedinte al Camerei Deputaților**
- H.C.D. nr.40/02-12-1996 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților în prima sesiune a Camerei Deputaților aleasă la 3 noiembrie 1996
- H.C.D. nr.41/04-12-1996 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor unor deputati aleși la 3 noiembrie 1996
- H.C.D. nr.43/09-12-1996 - HOTĂRÂRE privind eliberarea domnului Acsinte Gaspar din functia de secretar general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.44/09-12-1996 - HOTĂRÂRE privind delegarea domnului Ioan Vida pentru a exercita atribuțiile de secretar general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.45/16-12-1996 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.46/19-12-1996 - HOTĂRÂRE privind numirea domnului Lucian Mihai in functia de secretar general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.2/03-02-1997 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.7/10-03-1997 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.14/15-05-1997 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.19/10-06-1997 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.22/26-06-1997 - HOTĂRÂRE privind numirea domnului Florea Cojoc in functia de secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.24/01-09-1997 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.27/08-09-1997 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.33/30-10-1997 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/02-02-1998 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepresedintilor, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.2/05-02-1998 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.7/23-02-1998 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.26/07-07-1998 - **HOTĂRÂRE privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională**

- H.C.D. nr.27/09-07-1998 - HOTĂRÂRE privind eliberarea domnului Lucian Mihai din funcția de secretar general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.28/09-07-1998 - HOTĂRÂRE privind numirea domnului Costiniu Florin în funcția de secretar general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.29/01-09-1998 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.34/21-09-1998 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/01-02-1999 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.7/02-03-1999 - HOTĂRÂRE pentru ridicarea imunității parlamentare a deputatului Bivolaru Gabriel
- H.C.D. nr.9/15-03-1999 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.17/29-04-1999 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.18/24-05-1999 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.24/23-08-1999 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.25/01-09-1999 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.32/01-11-1999 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.36/15-11-1999 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.2/01-02-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.3/01-02-2000 - HOTĂRÂRE privind alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.9/21-02-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.11/28-02-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.25/28-06-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.29/04-09-2000 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.30/05-09-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.32/07-09-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.40/06-11-2000 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.42/15-12-2000 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși în Camera Deputaților la 26 noiembrie 2000
- H.C.D. nr.43/15-12-2000 - HOTĂRÂRE pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.44/15-12-2000 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.47/21-12-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.49/28-12-2000 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.9/18-01-2001 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.11/05-02-2001 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.12/06-02-2001 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.13/08-02-2001 - HOTĂRÂRE privind eliberarea domnului Florin Costiniu din funcția de secretar general al Camerei Deputaților

- H.C.D. nr.17/20-02-2001 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.19/22-02-2001 - HOTĂRÂRE pentru numirea secretarului general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.22/01-03-2001 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputați
- H.C.D. nr.23/05-03-2001 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.27/26-03-2001 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.33/15-05-2001 - **HOTĂRÂRE privind numirea unui judecător la Curtea Constituțională**
- H.C.D. nr.36/29-08-2001 - HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a unui secretar general adjunct
- H.C.D. nr.37/03-09-2001 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.42/22-10-2001 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/04-02-2002 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.2/05-02-2002 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.7/18-03-2002 - HOTĂRÂRE pentru alegerea unui chestor al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.8/16-04-2002 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.10/16-05-2002 - HOTĂRÂRE pentru numirea secretarului general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.14/27-06-2002 - HOTĂRÂRE privind numirea unui membru al Consiliului Național al Audiovizualului
- H.C.D. nr.15/02-09-2002 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.17/01-10-2002 - **HOTĂRÂRE pentru ridicarea imunității parlamentare a deputatului Viorel Gheorghiu**
- H.C.D. nr.20/08-10-2002 - **HOTĂRÂRE pentru ridicarea imunității parlamentare și încuviințarea posibilității trimiterii în judecată penală a deputatului Dănuț Saulea**
- H.C.D. nr.1/03-02-2003 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.4/27-05-2003 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.14/24-06-2003 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.15/01-09-2003 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.19/06-10-2003 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.1/02-02-2004 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.6/18-05-2004 - **HOTĂRÂRE pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională**
- H.C.D. nr.8/15-06-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat

- H.C.D. nr.12/29-06-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.14/30-06-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.16/01-09-2004 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.17/01-09-2004 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputați
- H.C.D. nr.18/07-09-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.21/20-09-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.24/18-10-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.30/08-11-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.31/15-11-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.36/17-12-2004 - **HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 28 noiembrie 2004**
- H.C.D. nr.37/20-12-2004 - **HOTĂRÂRE pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților**
- H.C.D. nr.38/21-12-2004 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.41/22-12-2004 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/01-02-2005 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.4/03-02-2005 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.21/29-06-2005 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.24/25-07-2005 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.25/05-09-2005 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.28/13-09-2005 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.1/01-02-2006 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.6/20-02-2006 - HOTĂRÂRE privind numirea secretarului general și a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.10/20-03-2006 - **HOTĂRÂRE pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților**
- H.C.D. nr.12/20-03-2006 - HOTĂRÂRE pentru alegerea unui vicepreședinte și a unui secretar ai Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.15/04-04-2006 - HOTĂRÂRE pentru alegerea unui chestor al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.22/05-07-2006 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat

- H.C.D. nr.24/04-09-2006 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.28/03-10-2006 - HOTĂRÂRE pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională
- H.C.D. nr.35/13-12-2006 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.37/13-12-2006 - HOTĂRÂRE pentru alegerea unui chestor al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.1/05-02-2007 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.14/19-03-2007 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.24/05-06-2007 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.27/11-06-2007 - HOTĂRÂRE pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională
- H.C.D. nr.31/26-06-2007 - HOTĂRÂRE privind contul de execuție a bugetului Camerei Deputaților pe anul 2006
- H.C.D. nr.32/03-09-2007 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.44/19-12-2007 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.1/04-02-2008 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.4/05-02-2008 - HOTĂRÂRE privind validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.6/12-02-2008 - HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a secretarului general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.7/12-02-2008 - HOTĂRÂRE privind numirea secretarului general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.22/13-08-2008 - HOTĂRÂRE privind validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.24/03-09-2008 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.25/08-09-2008 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unor mandate de deputat
- H.C.D. nr.29/16-09-2008 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.34/08-10-2008 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea unui mandat de deputat
- H.C.D. nr.40/19-12-2008 - HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 30 noiembrie 2008
- H.C.D. nr.41/19-12-2008 - HOTĂRÂRE pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.42/19-12-2008 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.43/19-12-2008 - HOTĂRÂRE pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.44/22-12-2008 - HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a secretarului general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.45/22-12-2008 - HOTĂRÂRE privind numirea secretarului general al Camerei Deputaților

- H.C.D. nr.1/02-02-2009 - HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.13/07-04-2009 - HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.14/07-04-2009 - HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.15/07-04-2009 - HOTĂRÂRE privind numirea în funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.16/07-04-2009 - HOTĂRÂRE privind numirea în funcție a unui secretar general adjunct al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.17/07-04-2009 - HOTĂRÂRE pentru alegerea unui secretar al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.40/19-12-2008 , HOTĂRÂRE cu privire la validarea mandatelor deputaților aleși la data de 30 noiembrie 2008
- H.C.D. nr.41/19-12-2008, HOTĂRÂRE pentru alegerea președintelui Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.42/19-12-2008, HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.44/22-12-2008, HOTĂRÂRE privind eliberarea din funcție a secretarului general al Camerei Deputaților
- H.C.D. nr.1/02-02-2009, HOTĂRÂRE pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor Camerei Deputaților

Ce ar rezulta? Camera Deputaților a funcționat nelegal, că toate actele adoptate de Președintele Camerei și Biroul Permanent sunt nule (acte subsecvente actului constatat neconstituțional) și că statul de drept nu mai există.

Ce s-ar impune? Reluarea tuturor procedurilor de alegeri sau numiri și a măsurilor dispuse.

Exemplific:

1. Toate actele adoptate de Plenul Camerei Deputaților în procesul legislativ și politic în intervalul 1995 la zi.
2. Toate actele adoptate de Biroul Permanent în intervalul 1995 la zi, potrivit atribuțiilor prevăzute în art. 31 din Regulamentul Camerei Deputaților.
3. Toate actele efectuate de Președintele Camerei Deputaților în intervalul 1995 la zi cu privire la atribuțiile prevăzute în art. 33 din Regulamentul Camerei Deputaților.
4. Toate actele efectuate de vicepreședinții Biroului Permanent în intervalul 1995 la zi în conformitate cu atribuțiile prevăzute la art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților.
5. Toate actele efectuate de secretari și chestori în intervalul 1995 la zi în conformitate cu prevederile art. 35 și 36 din Regulamentul Camerei Deputaților.
6. Revenirea asupra numirilor funcționarilor publici parlamentari care își desfășoară activitatea la Cancelaria Președintelui, la cabinetele

- membrilor Biroului permanent, la cabinetele liderilor grupurilor parlamentare sau la grupurile parlamentare.
7. Revenirea asupra numirilor în funcțiile de șef de departament ori de director general – art. 17 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților și art. 22 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor Camerei Deputaților.

România mai este un stat de drept? Instituțiile statului au funcționat sau nu legal în ultimii 15 ani?

Toate aceste întrebări sunt generate de construcția lipsită de orice logică juridică a Procurorului General.

Dacă s-ar accepta „logica” Procurorului General, ar trebui rescrisă întreaga istorie a Parlamentului din ultimii 15 ani, ar trebui votate din nou – de către cine? - o mulțime de Hotărâri, inclusiv Hotărârile de constituire a Parlamentelor din 1996, 2000, 2004 și 2008 și, subsecvent, toată legislația aprobată de Parlament în ultimii 15 ani.

Un simplu exercițiu de logică, reducerea la absurd, ne duce la concluzii precum:

- **Parlamentul nu există, nefiind validat legal;**
- **Curtea Constituțională nu există** pentru că au judecătorii au fost numiți printr-o procedură neconstituțională;
- **Președintele României nu există** pentru că nu exista Curtea Constituțională care să-l valideze;
- **Procurorul General și Procurorul Șef al DNA nu există** pentru că nu exista președinte să-i numească;
- **oricum, DNA nu există** pentru că legea de organizare și funcționare nu putea fi adoptată și nici promulgată, s.a.md.;

Sigur, reducerea la absurd ne arată la ce poate conduce încrâncenarea politică și reaua credință.

Nu putem accepta să ne batem joc de statul de drept, împreună cu Traian Băsescu și procurorii săi. Prin asemenea gesturi, Traian Băsescu ne arată din nou că nu mai are nevoie de legi și de Constituție, fiindcă are la dispoziție indivizi care le încalcă, la indicația sa, consecvent.

Solicitarea de a relua votul asupra unei probleme deja închise, doar pentru că președintele Băsescu nu este împăcat cu soluția dată, este inadmisibilă.

Având în vedere cele de mai sus și implicațiile acestei cereri asupra statului de drept în România, consider că este necesar să solicităm Comisiei pentru Regulament și Comisiei Juridice, de disciplină și imunități să se pronunțe asupra inadmisibilității solicitării nr. 383/C/2009 a Procurorului General, iar, în final, plenul Camerei să decidă.

Cum construiește DNA un dosar politic - cazul Adrian Năstase -

Dosar 231/P/2004 – achiziție teren Zambaccian
27.08.2004 – solicitare nelegală Mona Muscă
08.10.2004 – NUP
02.11.2005 – infirmare Rezoluția 1803/II
28.11.2005 – Nota 231/P/2004 – din oficiu fapte de corupție imobil Zambaccian
21.03.2006 – disjungere se formează dosarul 49/P/2006 privind cheltuielile din campania electorală suportate de S.C. Regal Glass, S.C. Vertcon SA, SC Conimpuls SA, primirea unui imobil
nu există act de începere a urmăririi penale
04.12.2006 – se conexează la 49/P/2006

Dosar 49/P/2006
21.03.2006 – se disjunge din dosarul 231/P/2004
- cheltuieli din campania prezidențială 2004 suportate de SC Vertcon și SC Conimpuls și SC Regal Glass, primirea unui imobil S+D+P+4, mobile, sistem de supraveghere UTI
30.05.2006 – disjungere a faptelor privind materiale electorale și servicii de la SC Vertcon și SC Eurografica se va forma dosar nou 8/P/2006
17.10.2006 – Începerea urmăririi penale privind facturarea parțială a lucrărilor din Zambaccian
04.12.2006 – Conexarea dosarelor 231/P/2006 și 53/P/2006 la dosarul 49/P/2006

Dosar 53/P/2006
27.03.2007 – Declarație Voicu Smarandache – executare lucrări de securizare în Zambaccian, Cornu și Piața Amzei
nu există act de începere a urmăririi penale
04.12.2007 – Rezoluție de conexare a dosarului la 49/P/2006

Cauza a fost soluționată prin sentința penală nr.611/18.10.2007 de Secția penală a ÎCCJ, definitivă prin Decizia nr. 219/07.04.2008 a Completului de 9 Judecători a ÎCCJ dispunându-se restituirea dosarului la DNA pentru refacerea urmăririi penale și a actului de sesizare a instanței, constatându-se nullitatea urmăririi penale

Dosar 8/P/2006
24.01.2006 – autodenunț Popa Cristina – înregistrat în dosarul 9/P/2006 tăiat înscris nr.8/P/2006 în 12.04.2006 – importuri China
?? 07.02.2006 – Rezoluție începere urmărire penală importuri din China și termopane
30.05.2006 – Rezoluție disjungere din dosarul 49/P/2006, tăiat, reînregistrată la
- 30.05.2006 sub numărul 108/P/2006
- 16.06.2006 sub numărul 9/P/2006
- 26.06.2006 modificat în 8/P/2006
disjungere a faptelor privind materiale electorale și servicii de la SC Vertcon și SC Eurografica se va forma dosar nou 8/P/2006
15.06.2006 – Rezoluție disjungere termopane din Zambaccian și Miron Mitrea și conexare la dosarul 49/P/2006
26.06.2006 – Rezoluție de conexare a dosarelor 12/P/2006 și 108/P/2006 la dosarul 8/P/2006 privind lucrări de tâmplărie la Cornu și achiziționarea bunuri din China
03.10.2006 – Proces-verbal de prezentare a materialului de urmărire penală

Dosar 12/P/2006
25.01.2006 - Denunț Deju Vasile înregistrat în dosarul 12/P/2006 tăiat înscris nr.8/P/2006 în 06.06.2006, modificat în 26.06.2006 - efectuarea unor lucrări la imobilul din str. Christian Tell fără contract și neachitarea întregii valori
26.06.2006 – Rezoluție de conexare a dosarelor 12/P/2006 și 108/P/2006 la dosarul 8/P/2006 privind lucrări de tâmplărie la Cornu și achiziționarea bunuri din China

Dosar 108/P/2006
??? –
30.05.2006 – Rezoluție disjungere din dosarul 49/P/2006, tăiat, reînregistrată la
- 30.05.2006 sub numărul 108/P/2006
- 16.06.2006 sub numărul 9/P/2006
- 26.06.2006 modificat în 8/P/2006
disjungere a faptelor privind materiale electorale și servicii de la SC Vertcon și SC Eurografica se va forma dosar nou 8/P/2006
26.06.2006 – Proces Verbal de efectuare acte premergătoare
26.06.2006 – Rezoluție de conexare a dosarelor 12/P/2006 și 108/P/2006 la dosarul 8/P/2006 privind lucrări de tâmplărie la Cornu și achiziționarea bunuri din China

Dosar 9/P/2006
24.01.2006 – autodenunț Popa Cristina – înregistrat în dosarul 9/P/2006 tăiat înscris nr.8/P/2006 în 12.04.2006 – importuri China
07.02.2006 – Proces-verbal prin care se constată efectuarea actelor premergătoare

Dosar 10/P/2006
24.01.2006 – autodenunț Popa Cristina – înregistrat în dosarul 9/P/2006 modificat în 10/P/2006 tăiat înscris nr.8/P/2006 în 12.04.2006 - facturare parțială sau fără contract a lucrărilor de tâmplărie din Zambaccian și Cornu, neplata termopanelor de la Cornu
27.01.2006 – Proces-verbal de finalizare a actelor premergătoare

Dosar 52/P/2006
Nu se cunoaște data deschiderii, obiectul sesizării și modalitatea de soluționare

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26*)

din 7 martie 1996

Lucian Stângu — președinte
 Ioan Deleanu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Ioan Griga — procuror
 Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a art. 6 din Legea nr. 42/1992 și a art. 6 din Legea nr. 12/1994, invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 6.235/1994 al Judecătoria Alba Iulia.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 februarie 1996, în absența părților și în prezența reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 20 februarie 1996, apoi pentru 27 februarie 1996 și în cele din urmă pentru 7 martie 1996, când a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 1994, pronunțată în Dosarul nr. 6.235/1994, Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 12/1994, ridicată de reprezentantul parchetului.

Prin motivele depuse la dosar, Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia precizează că excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 6 din Legea nr. 42/1992 și pe cele ale art. 6 din Legea nr. 12/1994, prin care se introduc modificări ale cuantumului unor amenzi penale, pe calea unor legi ordinare, iar nu a unor organice, astfel cum prevede art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție.

La cererea Curții Constituționale, Judecătoria Alba Iulia a completat Încheierea din 31 octombrie 1994, exprimându-și punctul de vedere în sensul că excepția este întemeiată, pentru că, într-adevăr, modificarea pedepselor penale s-a făcut printr-o lege ordinară, și nu printr-una organică.

Pentru soluționarea cauzei s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Senatului se afirmă că în textele atacate sunt stabilite amenzi contravenționale, iar nu penale, care, în mod corect, au fost modificate prin lege ordinară.

Punctul de vedere al Secretariatului General al Guvernului este mai nuanțat. Se susține că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994 au ca obiect aprobarea volumului de masă lemnosă ce se va recolta și conțin doar câte un articol prin care se actualizează limitele amenzilor penale prevăzute în Legea nr. 26/1976 și în Legea nr. 2/1987. Se mai afirmă că aceste legi nu reglementează fapte noi care să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni, ci fac referire la fapte care au fost incriminate prin legile anterioare.

Ele nu stabilesc nici pedepse noi, iar regimul de executare a pedepselor nu a suferit nici o modificare.

Camera Deputaților nu și-a comunicat punctul de vedere.

CURTEA,

examinând actele dosarului, încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, concordanța dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 42/1992 și ale art. 6 din Legea nr. 12/1994 cu Constituția, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține:

Analizând textele în discuție, se poate constata că atât Legea nr. 26/1976 prin capitolul VI, cât și Legea nr. 2/1987 prin capitolul VII, stabilesc fapte care constituie infracțiuni și fapte ce sunt contravenții.

Astfel, art. 32 din Legea nr. 26/1976 incriminează un număr de patru fapte care constituie infracțiuni și trei forme agravante pentru acestea. De asemenea, Legea nr. 2/1987, prin art. 29, 30, 31, 32 și 33, stabilește fapte ce constituie infracțiuni, unele dintre ele prezentând și forma agravantă.

Desigur, în ambele legi sunt stabilite și contravenții, dar acestea nu sunt în discuție.

Prin art. 6 din Legea nr. 42 din 28 aprilie 1992 limitele maxime și minime ale amenzilor prevăzute de textele citate se majorează de 10 ori.

Ulterior, prin art. 6 din Legea nr. 12 din 7 martie 1994, limitele se majorează de 50 de ori.

Potrivit art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se stabilesc pe cale de lege organică.

Prin textele în discuție s-au stabilit, în esență, noi pedepse, majorate, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 26/1976 și de Legea nr. 2/1987.

Pe de altă parte, potrivit mențiunilor cuprinse în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 30 aprilie 1992, pag. 2, și în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, pag. 7, atât Legea nr. 42/1992, cât și Legea nr. 12/1994, au fost adoptate de Camera Deputaților și de Senat „cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României”, ca legi ordinare.

Cu toate acestea, examinând procedura de vot prevăzută în Hotărârea Senatului nr. 13 din 26 iunie 1990 privind Regulamentul Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 bis din 28 iunie 1990, în Hotărârea Senatului nr. 16 din 30 iunie 1993 privind Regulamentul Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 27 iulie 1993, în Hotărârea Adunării Deputaților nr. 12 din 27 iunie 1990 privind Regulamentul Adunării Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 28 iunie 1990, și în Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994 pentru aprobarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994, în vigoare la data adoptării Legii nr. 42/1992 și a Legii nr. 12/1994, precum și numărul de voturi cu care au fost adoptate, în Senat și în Camera Deputaților, fiecare dintre aceste legi, în parte, așa cum rezultă din stenogramele ședințelor celor două Camere, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 17 aprilie 1992, Monitorul Oficial al României,

*) Definitivă prin nerecurare.

Partea a II-a, nr. 58 din 22 aprilie 1992, Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 33 din 22 februarie 1994 și în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 32 din 22 februarie 1994, se constată că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994 au fost adoptate ca legi organice.

Astfel, în ceea ce privește Legea nr. 42/1992, în ședințele din 16 aprilie 1992, respectiv 21 aprilie 1992, în Senat, din numărul total de 119 senatori, au votat „pentru” 71 de senatori, iar în Camera Deputaților, din numărul total al acestora, 378 au votat pentru adoptarea legii, 238 (jumătate plus unu), ceea ce reprezintă majoritatea prevăzută de art. 74 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, Legea nr. 12/1994, în ședințele din 21 februarie 1994, în Senat, a primit votul a 114 senatori din totalul de 143 de senatori, iar în Camera Deputaților, au votat pentru adoptarea legii 273 de deputați din totalul de 341, fapt ce conduce la concluzia că Parlamentul a

avut în vedere respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituție, pentru adoptarea legilor organice.

În consecință, rezultă că Legea nr. 42/1992 și Legea nr. 12/1994, care modifică cuantumul amenzilor penale stabilite pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 26/1976 și de Legea nr. 2/1987, sunt legi organice, adoptate în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) lit. f) din Constituție, iar precizările din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 30 aprilie 1992 și din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, potrivit cărora acestea ar fi legi ordinare, nu sunt decât erori materiale.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia apare ca nefondată, urmând a fi respinsă.

De altfel, Ministerul Public, pentru aceleași motive, a pus concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate în ședința din 15 februarie 1996.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 42/1992 și ale art. 6 din Legea nr. 12/1994, invocată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia în Dosarul nr. 6.235/1994 al Judecătoriei Alba Iulia.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 7 martie 1996.

PREȘEDINTE,
dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37*)

din 3 aprilie 1996

Victor Dan Zlătescu	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, invocată de Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. din Poiana Brașov, județul Brașov, în Dosarul nr. 574/C/R/1994 al Curții de Apel Brașov.

La apelul nominal părțile au fost lipsă.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în esență, pe motiv că interpretarea dată prin sesizare pre-

vederilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 este în afara textelor Constituției.

Președintele completului declară dezbaterile închise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține:

Prin Încheierea din 9 februarie 1995, pronunțată în Dosarul nr. 574/C/R/1994, Curtea de Apel Brașov a trimis Curții Constituționale, spre soluționare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Poiana Brașov” — S.A. din Poiana Brașov, județul Brașov, pârâtă-recurentă într-un litigiu privind revendicarea unui imobil.

În susținerea neconstituționalității art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 sunt invocate prevederile art. 135 alin. (2) și (3) din Constituție care statuează că proprietatea este

*) Definitivă prin nerecurare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 702**

din 11 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind partea Direcția Generală a Finanțelor Publice — Administrația finanțelor publice Sector 5, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând că Legea nr. 571/2003 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (1). În acest sens, arată că, deși legea cuprindea în conținutul său un articol ce prevedea o infracțiune, fapt pentru care adoptarea trebuia să aibă loc cu respectarea procedurii necesare legii organice, în realitate procedura s-a efectuat potrivit art. 76 alin. (2) din Constituție, referitor la legile ordinare. În opinia sa, calificarea unei legi ca ordinară sau organică se face prin menținerea ce însoțește textul legii la publicarea sa în Monitorul Oficial al României. Dacă instanța de contencios constituțional va considera că această mențiune referitoare la art. 76 alin. (2) din Constituție este o greșeală materială, atunci se va substitui Parlamentului, singurul în măsură să stabilească existența unei astfel de erori în cuprinsul unui act pe care l-a adoptat. În sfârșit, arată că legile prin care s-au aprobat ordonanțele de urgență de modificare a Codului fiscal au fost legi ordinare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că cerința constituțională referitoare la cvorumul necesar adoptării legilor organice a fost întrunită cu prilejul adoptării Codului fiscal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Excepția a fost ridicată de Mihai Doru Băjan cu prilejul soluționării unei cauze ce are ca obiect cererea prin care se solicită anularea obligațiilor de plată privind impozitul pe venit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 571/2003 este neconstituțională,

întrucât a fost adoptată cu nerespectarea prevederilor constituționale privind procedura de legiferare. În acest sens, arată că, potrivit precizării făcute în Monitorul Oficial nr. 927 din 23 decembrie 2003, legea a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, referitoare la cvorumul și numărul de voturi necesare adoptării legilor ordinare, deși această lege, reglementând în art. 245 infracțiuni și pedepse, este lege organică în sensul art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și nu poate fi adoptată decât cu majoritatea de voturi prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție. Mai arată că o lege organică nu poate fi modificată sau completată decât prin acte normative de aceeași forță juridică. Astfel, dacă Legea nr. 571/2003 este neconstituțională, sunt neconstituționale și toate celelalte acte normative care au modificat-o ori au completat-o ulterior.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată. Astfel, consideră că mențiunea din Monitorul Oficial în sensul că legea a fost adoptată în condițiile prevăzute de art. 76 alin. (2) din Constituție reprezintă o eroare materială. În acest sens, arată că în realitate, la votul final exprimat pentru adoptarea legii, atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, s-a realizat majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea unei legi organice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă întrucât reglementarea din Codul fiscal prin care sunt prevăzute infracțiuni și se instituie pedepse nu este aplicabilă autorului excepției.

Avocatul Poporului consideră că Legea nr. 571/2003 a fost adoptată cu respectarea prevederilor constituționale, având în vedere că legile în materie fiscală, potrivit art. 73 din Constituție, nu fac obiectul domeniului legilor organice, iar art. 245, prin care erau reglementate infracțiuni, a fost abrogat prin Legea nr. 494/2004, care a introdus în Legea nr. 571/2003 un titlu nou pentru reglementarea infracțiunilor la regimul fiscal. Această lege a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

În opinia autorului excepției, neconstituționalitatea extrinsecă a Legii nr. 571/2003 rezultă din încălcarea, la adoptarea acesteia, a prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) și ale art. 76 alin. (1) din Constituție referitoare la domeniile care se reglementează prin legi organice, respectiv la majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legilor organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementările în materie fiscală nu fac obiectul legilor organice nici în sensul prevederilor art. 73 alin. (3) și nici în temeiul vreunei alte prevederi constituționale. În același timp, Curtea observă că reglementarea infracțiunilor și pedepselor aplicabile faptelor penale aparține domeniului legii organice și poate fi adoptată numai cu respectarea art. 76 alin. (1) din Constituție.

Îndeplinirea cerințelor constituționale referitoare la legiferare trebuie raportată la conținutul normativ al legii la data adoptării ei și la numărul de voturi favorabil exprimate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 722

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seven Seas” — S.R.L. din

Analizând în continuare respectarea cerințelor constituționale la data adoptării Legii nr. 571/2003, în raport cu criticile formulate de autorul excepției, Curtea reține, în acord cu soluția pronunțată prin Decizia nr. 26 din 7 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 8 iulie 1996, că pentru calificarea unei legi ca fiind organică sau ordinară nu este determinantă mențiunea făcută în Monitorul Oficial al României, în care se publică legea, cu privire la condițiile în care aceasta a fost adoptată, fiind mai importantă majoritatea de voturi înregistrată la data votului final asupra legii. Într-adevăr, singura cerință constituțională în ceea ce privește legalitatea adoptării unei legi organice este aceea de a se adopta „cu votul majorității membrilor fiecărei Camere”.

Curtea constată că, la data adoptării Codului fiscal, devenită Legea nr. 571/2003, a fost îndeplinită cerința prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea legilor organice.

Galați în Dosarul nr. 4.340/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.340/121/2006, Tribunalul Galați — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională

DECIZIA Nr.963
din 30 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.571/2003
privind Codul fiscal**

Publicată în Monitorul Oficial nr.2 din 03.01.2008

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Ninosu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Antonia Constantin	- procuror
Cristina Cătălina Turcu	- magistrat asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr.339/3/2007 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr.339/3/2007, Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal. Excepția a fost ridicată de Mihai Doru Băjan cu prilejul soluționării unei cauze ce are ca obiect cererea prin care se solicită anularea obligațiilor de plată privind impozitul pe venit.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține că Legea nr.571/2003 este neconstituțională, întrucât a fost adoptată cu nerespectarea prevederilor constituționale privind procedura de legiferare. În acest sens, arată că, potrivit precizării făcute în Monitorul Oficial nr.927 din 23 decembrie 2003, legea a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituție, referitoare la cvorumul și numărul de voturi necesare adoptării legilor ordinare, deși această lege, reglementând în art.245 (devenit în urma modificării art.296¹) infracțiuni și pedepse, este lege organică în sensul art.73 alin.(3) lit.h) din Constituție și nu poate fi adoptată decât cu majoritatea de voturi prevăzută de art.76 alin.(1) din Constituție. Mai arată că o lege organică nu poate fi modificată sau completată decât prin acte normative de aceeași forță juridică. Astfel, dacă Legea nr.571/2003 este neconstituțională, sunt neconstituționale și toate celelalte acte normative care au modificat-o ori au completat-o ulterior.

Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. Astfel, consideră că mențiunea din Monitorul Oficial în sensul că legea a fost adoptată în condițiile prevăzute de art.76 alin.(2) din Constituție reprezintă o eroare materială. În acest sens, arată că, în realitate, la votul final exprimat pentru adoptarea legii, atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, s-a realizat majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea unei legi organice.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că infracțiunile din Codul fiscal au fost introduse prin Legea nr.494/2004 privind Ordonanța Guvernului nr.83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, prin introducerea art.296¹, lege adoptată potrivit art.76 alin.(1) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr.571/2003 sunt constituționale, întrucât Legea nr.494/2004, prin care s-a introdus în Legea nr.571/2003 un titlu nou pentru reglementarea infracțiunilor la regimul fiscal, a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.927 din 23 decembrie 2003.

În opinia autorului excepției, neconstituționalitatea extrinsecă a Legii nr.571/2003 rezultă din încălcarea, la adoptarea acesteia, a prevederilor art.73 alin.(3) lit.h) și ale art.76 alin.(1) din Constituție referitoare la domeniile care se reglementează prin legi organice, respectiv la majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legilor organice.

Curtea observă că o excepție de neconstituționalitate cu o motivare identică a fost ridicată de același autor. Prin Decizia nr.702 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.730 din 29 octombrie 2007 Curtea a respins excepția reținând, în esență, că îndeplinirea cerințelor constituționale referitoare la legiferare trebuie raportată la conținutul normativ al legii la data adoptării ei și la numărul de voturi favorabil exprimate și că la data adoptării Codului fiscal, devenit Legea nr.571/2003, a fost îndeplinită cerința prevăzută de art.76 alin.(1) din Constituție, referitoare la majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea legilor organice.

Atât considerentele, cât și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin. (4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin. (1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr.339/3/2007 al Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.